

La Serventa de Déu

FULL
INFORMATIU

7

Montse. 1956

MONTSERRAT GRASES

BREU SUMARI

Afany apostòlic; La preocupació per apropar les ànimes al Senyor és una característica en l'actuació dels apòstols, és a dir, de tots els cristians que, conscients de l'Amor que Déu els té, senten la necessitat de correspondre. Aquest tret fou una constant en la vida de la Montse.

En les diverses circumstàncies buscava la manera d'escampar aquest bé als que l'envoltaven.

Favors; Una selecció de favors rebuts recentment des de diferents països, mostra l'extensió de la devoció privada a la Montse.

AFANY APOSTÒLIC

Amb unes amigues a Castelldeaura (Premià). 1958

Estimats joves, (...) no tingueu por de parlar d'Ell, ja que Crist és la resposta veritable a totes les preguntes sobre l'home i el seu destí. Cal que vosaltres joves us convertiu en apòstols dels vostres coetanis.¹

Amb aquestes paraules, Joan Pau II tornava a recordar recentment als joves el compromís apostòlic que, com a cristians, tenen amb les persones que els envolten.

Fa gairebé mig segle la Montse, impulsada per la gràcia de la vocació cristiana a l'Opus Dei, s'entusiasmà amb l'ideal de ser santa enmig del món, de santificar el treball i d'ajudar els altres en el camí vers la santedat.

Recordo que parlàvem molt d'apostolat –comenta una amiga seva–. Jo li deia: "Fixa't: potser l'única oportunitat que tindrà aquesta amiga teva de sentir parlar de Déu és la que tu li dones. Has d'ajudar-la".²

Aleshores començà a convidar a Llar³ les seves amigues de classe, i les del seu grup de Seva.⁴

En les seves estones diàries d'oració davant del Sagrari amb Camí l'anaven encenent en l'amor a Déu, i posaven en la seva ànima un afany apostòlic cada cop més gran. En l'apostolat no s'ha d'aplicar cap tècnica, ja que, com deia Sant Josepmaria, *és sobreabundància de la vida interior*. I la Montse tenia vida interior: era pietosa, rebia diàriament el

Senyor a l'Eucaristia, creixia en afany de desgreuge; i a més tenia moltes amigues i les estimava. Oferia per elles petites mortificacions i les recordava especialment en la seva oració.

A Llar li ensenyaren que l'apostolat propi dels fidels de l'Opus Dei és d'amistat, de servei i d'abnegació, d'entrega generosa, sense esperar cap agraïment, i de respecte a la llibertat de l'altre, sense buscar interessos personals ni instrumentalitzar aquesta relació, tot i que sigui a fi de bé.

No li costà gens dur aquests principis a la pràctica. Era amiga de les seves amigues amb tot el què això suposava.

Ser amic d'algú és molt més que compartir riures i aficions: és saber confiar, saber perdonar i –molt important– saber oblidar les ofenses. L'amistat porta a acceptar les bones qualitats de l'amic i també els seus defectes (ajudant-lo a corregir-los); les

¹ Joan Pau II. Discurs als joves. Cuatro Vientos (Madrid). 3-V-2003.

² Rosa Pantaleoni (AGP. MGG T-072). Aquest testimoni i d'altres que s'esmentaran, han estat presos de José M. Cejas. *Montse Grases. La alegria de la entrega*. Rialp. Madrid 1993.

³ Centre de l'Opus Dei al carrer Muntaner de Barcelona. Fou la primera Escola-Llar dirigida per dones de l'Obra. Es donaven classes de diverses matèries.

⁴ Seva és un petit poble de la província de Barcelona, al sud de la serra del Montseny, on la família de la Montse estiejava des de 1943.

seves aficions (malgrat no coincideixin amb les nostres); els seus bons moments i aquells altres que no ho són tant.

La Montse sabia donar afecte i el rebia; i com a conseqüència lògica, naixia l'amistat, que facilitava l'apostolat.

A més era conscient que amb aquell apostolat participava de la missió redemptora de Crist per salvar les ànimes. Era una obligació: *Aneu per tot el món i prediqueu l'Evangeli a tota criatura* (Mc. XVI, 15), i un dret: *Jo, per què m'he de posar en la vida dels altres? –Perquè tens obligació, com a cristià, de posar-te en la vida dels altres, per servir-los! –Perquè Crist s'ha posat en la teva vida i en la meva!*⁵

Els mitjans que utilitzà per dur a terme aquesta missió, com aconsella Sant Josepmaria,⁶ foren l'oració, la mortificació i una acció apostòlica vibrant i decidida.

Els seus "aliats", el tracte amb l'Àngel Custodi, la simpatia, el bon humor... i el tennis. I juntament amb el tennis, el basquetbol. Formava part de l'equip de basquetbol del Club Barcino i participava en un petit torneig amb les seves amigues.

Quan es confirmà la sospita que la Montse patia el sarcoma d'Ewing, es prengué la decisió d'aplicar-li unes sessions de radioteràpia que, tot i que no la curarien, sí servirien per reduir les molèsties. Es considerà oportú que fossin trenta sessions seguides, diàries, descansant els caps de setmana.

També en aquestes circumstàncies, la Montse mostrà el seu incansable zel apostòlic que la portà, no només a oferir totes les molèsties i dolors, sinó a aprofitar aquestes ocasions per preocupar-se pel personal sanitari que l'atenia.

La Rosa i l'Anna Maria l'acompanyaren algun cop. *Quan anàvem a aquelles sessions –recorda la Rosa– totes les infermeres li preguntaven què li passava, però ella de seguida canviava de conversa i acabava preguntant-les per les seves coses, i es feu molt amiga d'una infermera: sabé que li agradava dibuixar i li preguntà pels seus dibuixos, pels seus problemes. Aprofitava l'ocasió per fer apostolat: no perdia el temps (...). I de vegades, quan acabàvem, em deia la infermera: "que simpàtica, alegre i afectuosa és aquesta noia. Però mai sé si li fa mal o no. Tu ho saps?" I jo li contestava: Doncs jo tampoc.*⁷

El 26 de març de 1959, Dijous Sant, la Montse va morir. En un moment del velatori, mirant el cos de la seva filla que, més que morta semblava que dormia, el seu pare digué als que eren allà en aquell moment: *no creieu que la meva filla, perquè era tan jove, no sabia què era l'amor. La meva filla estava enamorada. S'enamorà de Déu. Aquest fou el sentit de la seva vida. Per això resava, i feia apostolat, i obeïa i lluitava. Jo vaig adonar-me com s'anava unint a Déu, amb una lluita contínua, dia rere dia. I tot ho féu perquè estava enamorada.*⁸

Aquesta és la clau de les ànimes apostòliques: el profund amor de Déu que hi ha als seus cors. La Montse respongué plenament a aquesta nota que distingeix els cristians que s'empenyen a ser bons fills de Déu, fent seva aquella idea de Camí: *Cal que siguis 'home de Déu', home de vida interior, home d'oració i de sacrifici. –El teu apostolat ha de ser una superabundància de la teva vida 'cap endins'.*⁹

⁵ Sant Josepmaria Escrivà. *Forja*, núm. 24. Rialp. Madrid, 1987.

⁶ Cfr. *Camí*, núm. 82. Rialp. Madrid, 1987.

⁷ Rosa Pantaleoni (AGP, MGG T-072). Cfr. també Anna M. Suriol (AGP, MGG T-086).

⁸ Testimoni de Manel Grases a José Miguel Cejas (AGP, MGG T-100).

⁹ *Camí*, núm. 961

Aconsegüi quedar embarassada contra pronòstic

Després de 6 mesos de casats desitjant tenir un fill sense aconseguir-ho, anàrem al metge que detectà un gran tumor d'ovari i un fibroma a l'úter. M'extirparen el tumor però, com coneixien el nostre desig de tenir fills, no operaren el fibroma, que per estar enganxat en una artèria, corria un greu perill de perdre l'úter i, fins i tot, la vida.

L'informe patològic posterior confirmà que tenia una endometriosi, causant de l'esterilitat. Això obligava a un fort tractament hormonal. M'informaren que els pronòstics semblaven bons, però el tractament s'havia d'allargar durant anys, i, de vegades, no s'aconseguia l'embaràs.

Un mes més tard sentí un fort dolor i, com que el fibroma havia crescut 3 centímetres, em digueren que havia d'operar-me. Tots resàrem molt i ho vam deixar en mans de Déu i la seva Mare. La intervenció fou bé i pogueren conservar l'úter. Vaig seguir amb el tractament per l'endometriosi. Després de confirmar que no estava embarassada, vaig quedar citada novament amb el metge per al dia 5 de juliol.

A primers de juny estava fent un curs de recés espiritual; una senyora m'ensenyà un full informatiu de la Montse, on s'explicava el favor obtingut per una senyora que havia aconseguït quedar embarassada. Vaig començar una novena aquell mateix dia. El 5 de juliol vaig anar amb el meu marit al metge que, després d'una anàlisi de rutina, ens comunicà amb sorpresa i alegria que estàvem esperant un fill.

C. M. de F.
12-X-01

Montevideo (Uruguai)

Montse a casa seva. 1946

FAVORS

Fa aproximadament dos anys vaig començar a tenir problemes per tolerar les lents de contacte, amb freqüents irritacions dels ulls. Després d'acudir nombroses vegades a l'òptica perquè les revisessin, controlessin la graduació, les esterilitzessin, etc., me'n feren unes de noves. Tot i el canvi, la situació no millorà. Em recomanaren usar altres productes per netejar-les, les esterilitzaren diversos cops, etc. tot això amb la conseqüent inversió de temps i de diners, i sense que es resolgués el problema. Finalment m'explicaren que la causa del problema no era en les lents, sinó en els ulls.

Abans de renunciar a seguir utilitzant lentilles, vaig decidir encomanar-ho a la Montse i intentar-ho per darrera vegada amb un altre tipus de lents, tot i que l'òptic no m'ho aconsellava. Ho vaig fer així i, des d'aleshores, han passat cinc mesos, les uso diàriament i no he tornat a tenir problemes.

P. E.

28-IX-02

Roma (Itàlia)

Un dia va arribar a les meves mans una estampa per a la devoció privada a Montserrat Grases. Aquella mateixa nit va

venir a casa meva una amiga per explicar-me que li acabaven de robar la cartera on hi tenia documents personals i força diners d'un germà. Mentre ella ho denunciava a la policia, jo acudia a la intercessió de la Montse. Quan estava acabant de resar, em trucaren per telèfon per preguntar per la meva amiga, ja que havien trobat la seva cartera en un carrer poc transitat. La recuperà amb tot el que tenia a dins. No li faltà ni els diners. Atribueixo amb seguretat aquest favor a la intercessió de la Montse Grases.

E. Z.

29-IX-01

Mendoza (Argentina)

Sorpresos per una pluja torrencial, ens posàrem tota la família al cotxe per tornar a casa. El pare mirà de girar la clau per arrencar el motor, però no pogué. Després de deu intents, decidírem resar a la Montse l'oració de l'estampa. En acabar, tornà a fracassar l'intent. Aleshores el pare va dir: "Va Montse". En aquell moment girà la clau i arrencà el motor.

M. S.

11-00

New Jersey (USA)

Agraïm les almoines que ens envien per a col·laborar en les despeses de l'Oficina per a la Causa dels Sants, de la Prelatura de l'Opus Dei, que ens arriben per gir postal; per transferència al c/c núm. 0182-4017-57-0018820005 del BBBA (agència urbana del carrer Diego de León, 16. 28006 Madrid); o per altres mitjans.

Notícies de la Causa

La Congregació per a la Causa dels Sants continua l'estudi de l'informe sobre la vida i virtuts de la Serventa de Déu. Si el dictamen és favorable, es proposarà al Sant Pare que declari l'heroïtat de les seves virtuts.

Perquè aquesta espera sigui fecunda, podem seguir encomanant a la seva intercessió molts favors i gràcies, posant especial interès en aquells que, pel seu caràcter extraordinari, puguin ser declarats per l'Església com a miraculosos.

ORACIÓ

Oh Déu, que concedíreu a la vostra serventa Montserrat, la gràcia d'una entrega serena i alegre a la vostra Voluntat Divina, viscuda enmig del món amb una senzillesa admirable: feu que jo sàpiga oferir-vos amb amor tota la meva activitat de cada dia, i convertir-la en un servei cristià als altres; digneu-vos gloriﬁcar la vostra serventa i concediu-me, per la seva intercessió, el favor que us demano... (demani's). Així sia.

Parenostre, Avemaria, Glòria.

D'acord amb els decrets del Sant Pare Urbà VIII, declarem que no es pretén prevenir de cap manera el judici de l'Autoritat eclesialística, i que aquesta pregària no té cap ﬁnalitat de culte públic.

APUNTS BIOGRÀFICS

1941

10 de juliol. Neix a Barcelona. És el segon ﬁll del matrimoni de Manel Grases i Manolita Garcia. Després naixeran 7 germans més.

19 de juliol. És batejada a la Parròquia de la Mare de Déu del Pilar.

1944

11 de juny. El Bisbe de Vic conﬁrma a la Parròquia de Santa Maria de Seva a tres germans Grases: Enric, Montse i Jordi.

1946

Octubre. La Montse va al Col·legi de Jesús-Maria.

1948

27 de maig. Fa la Primera Comunió a la Capella del Col·legi.

1951

Agost. Canvia de Col·legi i va al del Nen Jesús de les Dames Negres.

1955

Octubre. Va per primera cop a Llar, la primera Escola-Llar dirigida per dones de l'Opus Dei a Barcelona.

1956

4 d'octubre. Es matricula a l'Escola Professional per a la Dona, de la Diputació de Barcelona.

1957

24 de desembre. Demana l'admissió a l'Opus Dei com a Numerària.

1958

20 de juny. El metge comunica a Manel Grases que la seva ﬁlla pateix un sarcoma d'Ewing. Diagnòstic fatal amb pronòstic irreversible.

20 de juliol. Els pares li comuniquen la gravetat de la malaltia i ella, davant la notícia reacciona sobrenaturalment i abandona la seva vida en mans de Déu.

11-17 de novembre. Viatja a Roma per resar prop del Papa i conèixer el Fundador de l'Opus Dei.

1959

8 de març, diumenge. Rep la Unció dels Malalts. Van a visitar-la moltes persones, que queden commogudes pel seu amor a Déu, la seva alegria i el seu afany apostòlic.

26 de març, Dijous Sant. Mor a la 13:20 del migdia. Immediatament després de la seva mort, es difon la seva fama de santedat per tot el món. S'imprimeixen, al poc temps de morir, estampes i fulls informatius sobre la seva vida en diversos idiomes.

1962

19 de desembre. Té lloc a la Capella del Palau Episcopal de Barcelona la primera sessió del Procés Informatiu per a la seva canonització.

1968

26 de març. Se celebra a l'Església de Nostra Senyora de Montalegre, de Barcelona, la Secció de cloenda del Procés Informatiu.

1974

22 de febrer. La Congregació per a les Causes dels Sants dona el Decret sobre els escrits.

1992

15 de maig. La Congregació per a les Causes dels Sants dona el Decret de validesa del Procés.

1999

Desembre. S'entrega a la Congregació per a les Causes dels Sants l'estudi sencer sobre l'heroïcitat de la seva vida i virtuts.

PUBLICACIONS RECENTS SOBRE MONTSE GRASES

M. Eguibar, *Montserrat Grases: una vida sencilla*, Ed. Palabra "Folletos Mundo Cristiano", núm. 44, 12a edició. Madrid 1994.

J. M. Cejas, *Montse Grases. La alegria de la entrega*, Ed. Rialp. Madrid 1993.

J. M. Cejas, *Montse Grases. Biografía breve*, Ed. Rialp. Madrid 1994.

J. L. M. Picanyol i P. Saumell, *Montse. El secret d'un somriure*, Ed. Casals. Barcelona 1998.

Video: *Montse Grases (1941-1957). Una vida sencilla*. Comandes a Beta Films SA. c/ Pfo Felipe, 12. 28038 Madrid.

Oficina per a la Causa del Sants. Prelatura de l'Opus Dei a Espanya. Diego de León, 14, 28006 Madrid.

e-mail: ocs@opusdei.es / www.opusdei.org

Es publica amb aprovació eclesialística